

[Hendriksen.]

Medlem var villig til at medvirke til en Videreførelse af 1915-Grundloven paa Tokammerssystemets Grund, og han udtalte i denne Forbindelse sin Forbavelse over den Forbavelse, jeg i Gaar gav Udtryk med Hensyn til Partiet Venstres Stilling. Det ærede Medlem forstod ikke denne Forbavelse og rettede det direkte Spørgsmaal til mig, om jeg ikke som andre ærede Medlemmer var traadt ind i Forfatningskommissionen paa Tokammerssystemets Grund. Paa dette direkte Spørgsmaal vil jeg svare: Nej, det er jeg ikke, jeg er traadt ind i Forfatningskommissionen for at være med til en fordomsfri Behandling af de Spørgsmaal, der laa for. Men naar det ærede Medlems Partifæller er traadt ind i Forfatningskommissionen for at føre Forhandlinger paa Tokammerssystemets Grund — og det maa de jo være efter de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte —, er det rigtig nok et mærkeligt Resultat, der er kommet ud af disse Forhandlinger; de ærede Medlemmer fra Venstres Side i Forfatningskommissionen og de ærede Medlemmer, som har haft med Sagen at gøre i det andet høje Ting, er gaaet fra et effektivt Tokammerssystem til et ineffektivt Etkammersystem, og nu er man igen ved at nærme sig et Tokammerssystem! Maa man dog ikke forbavses over en saadan Holdning fra et stort og relativt anset Parti?

Det ærede 3die Medlem for 2den Kreds fremsatte ogsaa nogle Bemærkninger om Rigstinget og nævnte i sit Foredrag, at det, der var saa afgørende, i hvert Fald fra konservativ Side, var at skaffe de rigtige Personligheder ind i Rigstinget. Jeg deler ganske Folketingsmand Christmas Møllers Forhaabninger i saa Henseende, men det er jo Partierne og Partiernes Repræsentanter, der, naar alt kommer til alt, maa afgøre dette Spørgsmaal, og efter de Udtalelser, det ærede Medlem har fremsat, og efter de Udtalelser, der er fremkommet fra det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch), har jeg ikke meget Haab om, at Partiet Venstre vil benytte sig af denne Chance for at faa Personligheder ind i Rigstinget, og saadanne Personligheder kunde Partiet i høj Grad tiltrænge.

Med Hensyn til Rigstinget anførte det ærede Medlem i øvrigt den Betragtning, at Rigstinget var et svagt Punkt i den nye Forfatning. Jeg er — det fremgaar ogsaa af mine Udtalelser her og af de Bemærkninger om denne Sag, Folketingsmand Christmas Møller har fremsat i det andet høje Ting, og som jeg ganske kan tiltræde —

fuldkommen uenig i denne Betragtning. Jeg mener tværtimod, at Rigstinget vil være et stærkt Punkt og et godt Led i den nye Forfatning, saa meget mere som jeg selv fra Begyndelsen har medvirket til og været meget stærkt inde netop paa Rigstingstanken, hvad jeg om et Øjeblik skal dokumentere.

I denne Forbindelse brugte det ærede 3die Medlem for 2den Kreds en Udtalelse, som blev fremsat i det andet høje Ting af Folketingsmand Gregersen, en Udtalelse, jeg synes det ærede Medlem var glad for. Han sagde, at Folketingsmand Gregersen havde kaldt Rigstinget for Rigshospitalet. Den højtærede Statsminister har allerede været inde paa denne Betragtning. Jeg kan naturligvis ikke dele Folketingsmand Gregersens Syn paa Rigstinget, lige saa lidt som jeg kan dele mange andres Syn paa Landsstinget, der fra forskellige Sider er kaldt „De gamles By“. Jeg er uenig i begge disse Betegnelser.

Sluttelig udtalte det ærede Medlem, at jeg, saa vidt han huskede, havde rettet et stærkt Angreb paa § 66 i Venstres Forslag. Det har jeg ikke. Jeg har overhovedet ikke omtalt Venstres Forslag i Enkeltheder, ingen af Paragrafferne. Men i Anledning af de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte, vil jeg gerne fremhæve, at jeg er ganske enig med Folketingsmand Hasle i de Udtalelser, han i det andet høje Ting fremsatte om denne famøse § 66.

Hermed skal jeg forlade det ærede 3die Medlem for 2den Kreds og med et Par Ord omtale de Udtalelser, som det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter) har fremsat. Dette ærede Medlem talte om § 70, den Paragraf, der vedrører de kirkelige Midler. Det ærede Medlem fandt det underligt, naar man fra konservativ Side hævdede, at det foreliggende Forslag ikke var fremkommet paa Grund af Kompromisser, at man saa havde faaet en saa daarlig Formulering af § 70. Og det ærede Medlem forstod ikke, at jeg fra Tingets Talerstol kunde sige, at jo mere jeg havde arbejdet med Forfatningsforslaget, des bedre syntes jeg om det; efter hans Mening var det blevet daarligere og daarligere, navnlig med Hensyn til § 70. Over for denne Udtalelse af det ærede 13de tingvalgte Medlem vil jeg gerne fremhæve, at Flertallet — langt Flertallet — af de konservative Medlemmer af den høje Rigsdag, der nærer særlig kirkelige Interesser, har accepteret den foreliggende Form og finder den langt bedre end den nugældende Form og bedre end den oprindelige Form (*Afbrydelse*: Det er urigtigt!). Nej, det er